

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1410203972
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1410203972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobkyne: Z. W. (pôvodne I.), narodená X.X.XXXX, trvale bytom W. XX, I. T., štátny občan SR, proti žalovanému: N. P. I., narodený XX.X.XXXX, bytom R. D. XXX/XX, V. X., štátny občan SR, právne zastúpený Tomášek & partners, s.r.o. so sídlom Rožňavská 2, Bratislava, IČO: 36 858 811, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 4C/107/2010-526 zo dňa 13.7.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 4C/107/2010-526 zo dňa 13.7.2020 vo výrokoch I., II. a III., m e n í tak, že

1. Do výlučného vlastníctva žalobkyne sa z bezpodielového spoluvlastníctva prikazuje:

- hnutelné veci - luster, lampa, HiFi Technics, umelý kvet, komóda sklenená dvojdielna, komóda trojdielna, komóda dvojdielna, komóda rohová, komóda pod televízor, barový stolík, nástenné hodiny, skrinka pod telefón, skrinka na topánky, policová zostava, manželská posteľ, spolu v hodnote 2 997,- eur

- nehnuteľné veci - garážový box č. X/XXX, X. podlažie na ulici Ľ. K. v X., súpisné číslo XXXX, postavený na par. reg. ". č. XXXX/XX, zapísaný na LV XXXX pre obec X., katastrálne územie W. P., okres X. N., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu X/XXX a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela reg. ". č. XXXX/XX vo veľkosti XX/XXXX zastavená plocha a nádvorie, o výmere XXXX m², zapísaný na LV č. XXXX pre kat. územie W. P., okres X. N., a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XX/XXXX k parcelám zapísaným na LV č. XXXX pre kat. územie W. P., okres X. N., a to

- pozemok parc. č. XXXX/XX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m²,
- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²,

- pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², všetko v hodnote 22.000,- eur.

- finančné prostriedky vo výške 46,90 eur zodpovedajúce hodnote zostatku na účte č. XXXXXXXXXXXX vedený v O. X., H..U.. ku dňu 23.5.2007.

2. Do výlučného vlastníctva žalovaného sa z bezpodielového spoluvlastníctva prikazuje:

- hnuiteľné veci - chladnička zn. S., mikrovlnka zn. L., televízor zn. L., video zn. L., sedacia súprava, stolík v obývacej izbe, telefón, fax záznamník, vysávač P., vstavené skrine 3 kusy, Hifi sústava zn. Y., vstavaná skriňa v chodbe, luster, lampy 3 kusy, spolu v hodnote 3.776 eur,

- finančné prostriedky vo výške 203,93 eur zodpovedajúce hodnote zostatku na účte č. XXXXXXXXX/XXXX vedený v XXX.X., H..U.. (pôvodné obchodné meno L.O. X., H..U..) ku dňu 23.5.2007.

- finančné prostriedky vo výške 4.296,39 eur zodpovedajúce hodnote zostatku na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXXX vedený v L. U. U., H.. U.. ku dňu 23.5.2007.

3. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov 8 383,79 eur a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

III. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 4C/107/2010-526 zo dňa 13.7.2020 vo výroku V zrušuje a vec v tejto časti vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom č.k. 4C/107/2010-526 zo dňa 13.7.2020 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu - rozvedených manželov (ďalej aj BSM) tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva do výlučného vlastníctva žalobkyni prikázal hnuiteľné veci bytové zariadenie: luster, lampu, HiFi Technics, umelý kvet, komódu skle. 2 dielna, komódu 3 dielna, komódu skle. 2 dielna, komódu rohová, komódu pod televízor, barový stolík, nástenné hodiny, skrinku pod telefón, skrinku na topánky, policovú zostavu, manželskú posteľ, spolu v hodnote 2.997 eur a nehnuteľnosť garážový box č. X/XXX, X. podlažie na ulici L. K. P. X., súpisné číslo XXXX, postavený na par. reg. ". č. XXXX/XX, zapísané na LV XXXX pre obec X., kat. územie W. P. X. N., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu X/XXX a spoluvlastnícky podiel k pozemku par reg. ". č. XXXX/XX vo veľkosti XX/XXXX zastavená plocha o výmere XXXX m², zapísaný na LV č. XXXX pre kat. územie W. P., X. N., vedenom Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, a to pozemok parc. č. XXXX/XX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemok parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XX m², v spoluvlastníckom podiele o veľkosti XX/XXXX v hodnote 22 000,- eur. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnuiteľné veci bytové zariadenie - chladničku S., mikrovlnku L., TV L., video L., sedáciu súpravu, stolík v obývacej izbe, telefón, fax záznamník, vysávač P., 3 ks vstavené skrine, Hifi sústavu Y., vstavanú skriňu v chodbe, luster, lampy 3 ks, spolu v hodnote 3.776 eur. Zároveň určil, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému vyrovnávací

podiel vo výške 12.191,69 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Zároveň určil, že žalobkyňa a žalovaný sú povinní zaplatiť súdny poplatok vo výške 999,60 eur spoločne a nerozdielne na účet Okresného súdu Bratislava IV do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa návrhom doručeným na Okresný súd Bratislava IV dňa 1.4.2010 domáhala, aby súd vykonal vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode a vo svojom návrhu uviedla, že manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.4.2007 č.k. 6C/129/06, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.5.2007 rozvedené. Počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva hnuiteľné veci A/- luster, lampa, HiFi Technics, umelý kvet, komoda skle. 2 dielna, komoda skle. 3 dielna, komoda skle. 2 dielna, komoda rohová, komoda pod televízor, barový stolík, nástenné hodiny, skrinka pod telefón, skrinka na topánky, vstavaná skriňa v chodbe a hnuiteľné veci: chladnička S., mikrovlnka L., TV L., video L., sedacia súprava, stolík v obývacej izbe, telefón, fax záznamník, vysávač P., manželská posteľ, 3 ks vstavené skrine, policová zostava, Hifi sústava Y., luster, 3 ks lampa, B/ uzatvorili stavebné sporenie P. A.U. dňa 17.10.2002, účet č. XXXXXXXX. Žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva žalovaný bez jej vedomia kúpil automobil zn. Š. C., EČV: X. XXXJB, rok výroby XXXX a toho času je majiteľka tohto auta ich dcéra a automobil zn. Š. C. S., EČV: X. XXXKO a v súčasnosti je vedený na ich syna. Do predmetu BSM patrí vyplatená a prevzatá mzda, odmeny, prémie, ktoré boli žalovanému vyplatené za trvania manželstva. Uviedla, že žalovanému pri odchode do zálohy bolo vyplatené odstupné a v súčasnosti poberá výsluhový dôchodok. Výška odstupného, odmeny a výsluhový dôchodok žalovaného jej nie je známy. Navrhla, aby označené hnuiteľné veci pod písmenom A/ 1-14 boli prikázané do vlastníctva žalovaného a 15-28 žalobkyni. Označené hodnoty pod písmenom B/ v pomere 1/2 pre každú stranu. Okrem hnuiteľných vecí účastníci konania nadobudli do BSM nehnuteľnosť - nebytový priestor, garáž č. X/XXX na ul. L. K. XX P. X. zapísaná na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/XX, súp. č. XXXX, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu X/XXX a spoluvlastnícky podiel k parc. reg S. č. XXXX/XX, veľkosť podielu XX/XXXX, parcela o výmere XXXX m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. W. P., X. N.. Navrhla, aby súd do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal: hnuiteľné veci pod písmenom A/ 15-28 a nehnuteľnosť - nebytový priestor, garáž č. X/XXX na ul. L. K. XX P. X. zapísaná na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/XX, súp. č. XXXX, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu X/XXX a spoluvlastnícky podiel k parc. reg S. č. XXXX/XX, veľkosť podielu XX/XXXX, parcela o výmere XXXX m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. W. P., X. N.. Žalovanému do výlučného vlastníctva prikáže označené hnuiteľné veci pod písmenom A/ 1-14 a zaviazá žalovaného zaplatiť žalobkyni rozdiel vo finančnom vyjadrení na vyrovnanie majetkovej hodnoty. Súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 6C/129/2006-30 zo dňa 12.4.2007, právoplatným dňa 15.6.2007, bolo manželstvo rozvedené a po rozvode manželstva medzi bývalými manželmi nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM. Poukázal na to, že vykonal vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva rozsudkom č.k. 4C/107/2010-278 zo dňa 11.3.2013 v spojení s rozsudkom zo dňa 22.5.2013 č.k. 4C/107/2010-306. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Co/364/2013-326, zo dňa 27.6.2017 tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, s tým, že je potrebné doplniť dokazovanie, vyhodnotiť všetky dôkazy k ustáleniu masy BSM. Zaviazal súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne vec prejednať v súlade s právnym názorom vysloveným v uznesení č.k. 2Co/364/2013-326, zo dňa 27.6.2017 a týmto smerom aj doplniť dokazovanie.

3. V predmetnej veci súd prvej inštancie v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu vo veci konal, doplnil a vykonal dokazovanie v zmysle ich záverov a vypočul strany sporu, opätovne vypočul navrhnutých svedkov (T. I. č. I. 465, Z. I. - C. č. I. 464), na základe ktorých zistil skutočnú masu majetku patriaceho do BSM. Na základe zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy súd prvej inštancie prihliadal na výsledky dokazovania, rešpektujúc zásadu rovného podielu oboch účastníkov na nadobudnutí spoločného majetku, ako aj rešpektujúc zásadu, aby sa jednému z rozvedených manželov uhradilo, čo zo svojho, alebo z jemu poskytnutých darov vynaložil na spoločný majetok, rozhodol o vyporiadaní spoločne nadobudnutého majetku (aktív a pasív) tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd prvej inštancie ustálil masu BSM a cena všetkých vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve ku dňu opätovného rozhodnutia súdu prvej inštancie 13.07.2020, predstavuje sumu 33.320,22 eur (hnuiteľný majetok v hodnote + 6.773,- eur, nehnuteľný majetok - garážový box v hodnote 22.000,- eur, L. U. U., H..U., Č.. XXXXXXXX - zostatok na účte stavebné sporenie vo výške 4.296,39 eur, zostatok na účte žalobkyne v O. X., H..U.. č. účtu XXXXXXXXXX vo výške 46,90 eur, zostatok na účte žalovaného v L. X. č. účtu XXXXXXXX/XXXX vo výške 203,93 eur, t. j. spolu 33.320,22 eur. Pri vyporiadaní súd

prvej inštancie vychádzal z toho, že podiely oboch bývalých manželov by mali byť rovnaké, t. j. že každý z bývalých manželov by mal obdržať majetok v hodnote polovice uvedenej čiastky, t. j. 16.660,11 eur. Žalobkyni boli prikázané veci v hodnote 27.192,11 eur (prikázal do jej výlučného vlastníctva hnutelné veci v hodnote 2.997,- eur, podiel pozostáva z 1/2 zostatku stavebného sporenia t. j. 2.148,20 eur, zostatku na účte 46,90 eur a nehnuteľnosti - garážový box a spoluvlastnícky podiel na pozemkoch 22.000,- eur), celkom v hodnote 27.192,10 eur. Žalovanému boli prikázané veci v hodnote 6.128,12 eur (hnutelné veci v hodnote 3.776,- eur, podiel pozostáva z 1/2 zostatku stavebného sporenia t. j. 2.148,20 eur, zostatok na účte vo výške 203,93 eur). Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa by mala žalovanému zaplatiť v prípade rovnakých podielov na vyrovnanie jeho podielu sumu 16.660,11 eur, a že sporná medzi stranami sporu zostala ponížená hodnota garážového boxu o sumu 3.319,40 eur (pôžička za trvania manželstva), finančné prostriedky na účte žalovaného vo výške 25.833,50 eur, peňažné prostriedky za nákup motorových vozidiel zn. Š. C., EČV: X. XXXJB (nevie cenu určiť) a zn. Š. C. S. EČV: X. XXXKO v hodnote 8 298,47 eur, hodnota kúpnej ceny motorky V. S. XXXX vo výške 8.298,47 eur, finančná hotovosť ku dňu zániku manželstva vo výške 25.833,50 eur (príjmy sporových strán). Súd prvej inštancie dokazovaním mal preukázané, že motorové vozidlá a motorku deti (Z. a T.) nadobudli za peňažné prostriedky darované rodičmi počas trvania manželstva, čo bolo potvrdené výpoveďami na pojednávaní 26.10.2011 a 28.1.2020. Tvrdenia žalobkyne, že o darovaní nevedela, nemala dispozičné právo k účtu žalovaného, darovacia zmluva nemala zákonom požadované náležitosti, súd prvej inštancie vyhodnotil ako zavádzajúce, nakoľko v čase nadobudnutia mot. vozidla synom v roku 2006 a dcéry v roku 2007 žili v spoločnej domácnosti všetci štyria členovia rodiny. Taktiež darované prostriedky žalovaným deťom vo výške 19.916,- eur (2x 300 000,- Sk) súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 145 ods. 1 Obč. zák. a ust. § 40a Obč. zák., že žalobkyňa od zániku BSM ako i v priebehu konania nenamietala voči manželovi i obdarovaným neplatnosť právneho úkonu - darovania. Súd prvej inštancie mal za to, že od darovania uplynulo 13 rokov, preto jej právo namietat darovanie je premlčané, a preto súd prvej inštancie peňažné prostriedky za nákup motorových vozidiel zn. Š. C., EČV: X. XXXJB (nevie cenu určiť) a zn. Š. C. S. EČV: X. XXXKO v hodnote 8 298,47 eur, hodnota kúpnej ceny motorky V. S. XXXX vo výške 8.298,47 eur a darované finančné prostriedky do masy BSM nezahrnul. Taktiež súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, že pôžička na kúpu gar. boxu vo výške 3.319,40 eur bola p. T. vrátená v roku 2009, po návrate z cudziny, teda po zániku BSM. Na základe listinných dôkazov súd prvej inštancie mal preukázané, že v čase zániku BSM na účte žalovaného bol zostatok vo výške 203,93 eur, a že finančné prostriedky namietané žalobkyňou v čase zániku BSM neexistovali a vzhľadom k tomu nemôžu byť predmetom vysporiadania. Súd prvej inštancie opätovne rozhodol o vyporiadaní BSM a žalobkyni prikázal do jej výlučného vlastníctva hnutelné veci v hodnote 2.997,- eur, podiel pozostávajúci z 1/2 zostatku stavebného sporenia t. j. 2.148,20 eur, zostatku na účte 46,90 eur a nehnuteľnosti - garážový box a spoluvlastnícky podiel na pozemkoch 22.000,- eur, celkom v hodnote 27.192,10 eur. Súd prvej inštancie žalovanému prikázal do výlučného vlastníctva hnutelné veci v hodnote 3.776,- eur, podiel pozostávajúci z 1/2 zostatku stavebného sporenia t. j. 2.148,20 eur, zostatok na účte vo výške 203,93 eur, podiel z masy BSM je vo výške 6.128,12 eur. Dorovnanie podielu žalovaného predstavuje sumu 10.531,99 eur. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v konaní mal preukázané, že dlh vo výške 3.319,40 eur od p. T. (na kúpu garážového boxu) bola vrátená žalovaným po zániku BSM, preto dlh vo výške 1.659,70 pripočítal k dorovnaniu podielu (10.531,99 + 1 659,70 eur) t. j. 12.191,69 eur, ktorý zaviazal žalobkyni vyplatiť žalovanému, tak ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku. Súd prvej inštancie skonštatoval, že počas konania nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali, aby sa pri vyporiadaní odchýlil od zásady rovnosti podielov účastníkov konania na spoločnom majetku, sporné bolo prikázanie do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti. Zároveň súd prvej inštancie podotkol, že vyporiadanie mohli strany sporu uskutočniť od právoplatnosti rozsudku o rozvoze ich manželstva, pričom počas celého konania mali právo dospieť k dohode. Súd prvej inštancie prihliadol k tomu, že žalovaný pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti, starostlivosti o deti Z. a T. a rodinu a pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí využil svoje schopnosti, možnosti lepšie ako žalobkyňa, keď si svoje povinnosti plnil riadne (svedecké výpovede) a dospel k záveru, že hnutelné veci (osobné motorové vozidlá, motorka, dary deťom), boli nadobudnuté výlučne z príjmov žalovaného, ktorý sa zároveň ako počas trvania manželstva, aj po rozvoze manželstva, staral aj o riadny chod a vedenie domácnosti, ako aj výchovu obidvoch detí, o ktoré sa stará až doposiaľ. S poukazom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie v danom prípade zohľadnil starostlivosť žalovaného o spoločnú domácnosť a spoločné deti. Na záver súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa prestala od roku 2005 s deťmi komunikovať, stretávať sa, zaujímať sa a bývala v byte žalovaného aj po rozvoze manželstva, pričom všetky náklady na byt hradil žalovaný. Súd prvej inštancie v danej veci

opätovne v súlade so závermi odvolacieho súdu vyhodnocoval dôkazy, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pričom poukázal na to, že k otázke dokazovania sa mali možnosť strany sporu vyjadriť v prekluzívnej lehote v zmysle CSP a skutočnosť, že žalovaná svoje tvrdenie v rámci plynutia prekluzívnej lehoty v konaní súdu nijako nepreukázala, súd prvej inštancie v ďalšom konaní už nevykonával žalovanou navrhnuté dokazovanie s poukazom aj na hospodárnosť konania. Súd prvej inštancie odôvodňoval, že žalovanou navrhnutý dôkaz po uplynutí prekluzívnej lehoty (zákonná a sudcovská koncentrácia) nebol prípustný, lebo dôkazná situácia bola súdu prvej inštancie z obsahu súdneho spisu a pripojených dôkazov jasná. Zároveň dodal, že mal splnené podmienky podľa vlastného zhodnotenia dôkazov na vyhlásenie rozsudku a už ďalšie dôkazy nepripustil, pričom žalobkyňou navrhnutý dôkaz (dopyt na zamestnávateľa žalovaného - skutočný príjem) bol vykonaný v priebehu konania. K aplikácii ustanovenia § 470 ods. 2 CSP na posudzovaný prípad uviedol, že citované ustanovenia CSP o sudcovskej koncentrácii konania by nebolo možné uplatniť v danom v konaní vtedy, ak by boli v neprospech strany. Súd prvej inštancie podotkol, že v prejednávanej veci odo dňa 1.7.2016 uplatňoval v konaní procesné normy Civilného sporového poriadku (pri zachovaní zásady priamej aplikovateľnosti procesných noriem) vo vzťahu k oboj stranám, žalobcovi a žalovanej rovnako, a na to, že žalovaná navrhla vykonanie niektorých dôkazov až po uplynutí súdom stanovenej lehoty na predloženie dôkazov, čo na pojednávaní 11.6.2020 vyhodnotil ako nehospodárne, a preto ich už nepripustil. Súd prvej inštancie uvedené odôvodňoval tým, že žalovanej bol poskytnutý čas na predkladanie a navrhovanie dôkazov na preukazovanie svojich tvrdení, minimálne odo dňa 13.9.2017, kedy prevzala cestou právneho zástupcu uznesenie odvolacieho súdu č.k. 2Co/364/2013-326 zo dňa 27.7.2017, ako aj na pojednávaní vo veci samej. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu písomne doručila až dňa 15.2.2019 pozmenený návrh na vyporiadanie BSM a návrhy na doplnenie dokazovania. V nadväznosti na to, súd prvej inštancie v tomto prípade nekonanie žalobkyne včas vyhodnotil ako jej zodpovednosť za jej procesnú nečinnosť, ktorá v spojení s nehospodárnosťou vykonania takto navrhnutých dôkazov v nijakom smere nemôže vyústiť do porušenia práva žalovanej na spravodlivý proces. Na záver súd prvej inštancie podotkol, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať tak odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania o vyporiadaní BSM podľa pomeru úspechu v konaní 50 % : 50 %, nakoľko dospel k záveru, že podiely oboch manželov na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú rovnaké, a preto žiadnej sporovej strane trovy konania nepriznal.

4. Žalobkyňa podala proti predmetnému rozsudku odvolanie a to v časti výroku III., keďže má za to, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalobkyne súd prvej inštancie v rozpore s právnym stanoviskom Krajského súdu v Bratislave opätovne zvolil rovnaký postup, keď ňou navrhované dôkazy zamietol a nevykonal, a v prípade tých dôkazov, ktoré vykonal, vydal právne stanovisko, ktoré nie je možné nijako odôvodniť. Žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že z uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bola predmetná vec zrušená a vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, vyplýva, že bez úplného zistenia masy tvoriacej bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nie je možné vo veci vydať rozhodnutie, pritom poukázala na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 119/03-30. Žalobkyňa uviedla, že po celú dobu predkladala návrhy na dokazovanie s cieľom jednak pre jednoznačné ustálenie masy BSM prvoinštančným súdom, a taktiež s cieľom zistiť, kto mal prospech, príp. akým spôsobom boli prostriedky tvoriace BSM spotrebované. Žalobkyňa podotkla, že je povinnosťou súdu nižšej inštancie rešpektovať záväzný právny názor súdu vyššej inštancie. Poukázala pritom na uznesenie NS SR, sp.zn. 3Cdo/2/2016 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 8/2016, na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Cdo/155/2011, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Obo/2/2014 a na judikát NS SR publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 68/1871. Žalobkyňa má za to, že pri žalobe o vyporiadanie BSM spočíva základ práce súdu okrem iného v určení (ustálení) zoznamu vecí a ich hodnoty. Súd prvej inštancie podľa žalobkyne nevykonal dokazovanie a takisto nezisťoval, kto kupoval a vykonával výbery zo spoločného účtu a pre koho boli určené veci, ktoré boli nakúpené za obdobie mesiacov január až máj 2017. Žalobkyňa podotkla, že nemá bližšiu vedomosť o zozname zakúpených vecí a žiadnu vec z katalógu hnutelných vecí neobdržala a žiadna z uvedených vecí nebola použitá na jej spotrebu, dokonca ani žalovaný ani svedkovia túto skutočnosť netvrdili a nepreukázali. V tomto smere súd

prvej inštancie nevykonala podľa jej názoru dokazovanie, resp. ho vykonala selektívne a vyhodnotila v rozpore s rozsudkom NS ČR sp.zn. 22Cdo/1158/1998 a tvrdeniami svedkov, podľa ktorého dôkazné bremeno preukázania tvrdenia spotrebovania peňažných prostriedkov zaťažuje žalovaného. Navyše podľa žalobkyne odporuje zásadám logického myslenia, aby ten, kto nemá dispozičné právo k účtu musel, resp. mal preukazovať, o aké prostriedky ide, kde a na čo spoločné prostriedky minul. Žalobkyňa dala do pozornosti odvolaciemu súdu, že od roku 2005 nemala dispozičné právo k účtu, preto nemohla peňažnými prostriedkami reálne nakladať, pričom v tomto smere súd prvej inštancie nevykonala žiadne dokazovanie, ani nijako nepreveril. Ďalej poukázala na svedecké výpovede detí, z ktorých tiež vyplýva skutočnosť, že ich rodina od roku 2005 nefungovala, neplnila svoj účel, pričom svedkovia - deti potvrdili skutočnosť, že s ňou nekomunikujú a neudržiavajú kontakt, preto žalobkyňa, závery súdu prvej inštancie o spoločne strávených dovolenkách, spoločnej spotrebe peňažných prostriedkov z dôvodu vysokého štandardu života a celkového životného štýlu, považuje za ničím nepodložené fikcie. Žalobkyňa poukázala na to, že svedkovia v konaní nepredložili žiadnu fotografiu, žiaden dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že sporové strany trávili spoločný čas na dovolenke a mali problém uviesť miesto, kde mali dovolenku tráviť. Žalobkyňa považuje za sporný aj záver súdu, že sa na spotrebe vysokých výdavkov podieľala aj žalobkyňa, a že mali vysoký štandard, keďže poukázala, že zo zoznamu vecí jej nepatrí žiadna z vecí, a nemá o nich skutočnú vedomosť (okrem toho, že boli v mesiaci január až máj 2017 kúpené). Žalobkyňa má za to, že žalovaný umelo a účelovo znižoval stav spoločných vecí, cielene vybral z účtu 1,2 milióna slovenských korún a súd prvej inštancie pritom nevykonala nijaké dokazovanie (dôvod, účel, ako a kto s prostriedkami nakladal). Žalobkyňa uviedla, že je nepravdepodobné, (ba dokonca vylúčené), aby potom ako žalovaný zrušil žalobkyňi prístup k účtu a v čase pred rozvodom trávil aktuálne s exmanželkou dovolenky, obdarúval ju zlatom, šperkami, míňal peniaze na hotely, čo preukazuje predložený výpis z účtu žalovaného, ktorý je súčasťou spisu. Žalobkyňa má za to, že závery súdu priamo odporujú tvrdeniam svedkov, ktorí potvrdili, že žalobkyňa a žalovaný žili oddelene, bez komunikácie a bez spoločného rodinného života. Žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie nezaradil do masy BSM dve osobné motorové vozidlá napriek tomu, že ich nedarovala spoločným deťom účastníkov konania a nežiadal v súlade s jej návrhom, aby žalovaný, resp. svedkovia predložili doklady o kúpe motorových vozidiel. Ďalej namietala aj to, že prvoinštančný súd taktiež nezaradil do masy BSM motorku V. S. XXXX v hodnote 250 000,-Sk, ktorá bola pár dní pred rozvodom manželstva účelovo v evidencii syna sporových strán T. I. a neskúmal pravdivosť tvrdenia žalobkyne, keď nežiadal na súdnom pojednávaní od svedka, aby T. I. reálne predložil vodičský preukaz, ktorý ho oprávňuje šoférovať motorku, a ktorý ako tvrdil, nemal v pojednávacej miestnosti, ale na chodbe. Namiesto dokazovania, kedy a ako bola pôžička p. G. T. vrátená, vyžiadanim výpisov z účtu, zdôvodnením súm a pod. súd prvej inštancie sa obmedzuje na tvrdenie, že bola pánovi G. T. vďačná, pričom k uvedenému podotkla, že byť vďačný a súčasne žiť v zahraničí, nijako nevylučuje vrátenie pôžičky v čase, ako to označila žalobkyňa. Pri porovnaní prvého a druhého rozhodnutia toho istého prvoinštančného súdu je podľa nej zrejmé, že sú diametrálne odlišné. Žalobkyňa argumentovala aj nezávislosťou a nestrannosťou súdnictva SR, poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Nc/30/2012 zo dňa 23.05.2012, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/177/2014 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 499/2011. Vzhľadom na žalobkyňou označené procesnoprávne a hmotnoprávne vady rozsudku, žalobkyňa žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo v prípade, že sa odvolací súd stotožní s argumentáciou žalobkyne a ďalšie dokazovanie by považoval za nevhodné a nadbytočné s ohľadom na uvedené, prípadne zvolí postup podľa § 383 až 385 CSP a plne sa stotožní so závermi žalobkyne, žalobkyňa žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť 1 hodnoty zo sumy, ktorú odvolací súd zistí podľa § 384 CSP.

5. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne uviedol, že výpočet vyrovnacieho podielu súdu prvej inštancie je prehľadný a jeho správnosť jednoducho overiteľná, preto v tomto zmysle má za to, že prvoinštančný súd dodržal usmernenie odvolacieho súdu. Je podľa neho z rozhodnutia súdu prvej inštancie zrejmé, ktoré hodnoty/príjmy do BSM zahrnul, ako aj to, ktoré do masy BSM prvoinštančný súd nezahrnul, teda minulé mzdy účastníkov konania, ani minulé odchodné a výsluhový dôchodok žalovaného, a že do masy BSM nezahrnul finančné prostriedky darované deťom účastníkov na kúpu vozidiel (2x 300.000 Sk), pretože mal výsluchmi oboch detí za preukázané, že finančné prostriedky boli deťom naozaj darované (nie požičané). Ďalej má žalovaný za to, že do masy BSM súd prvej inštancie nezahrnul úspory tvrdené žalobkyňou, pretože v čase zániku BSM neexistovali a nebol predložený jediný dôkaz o existencii akýchkoľvek úspor vytvorených z príjmov jednej alebo druhej strany počas trvania manželstva. Žalovaný uviedol, že nakoľko súd mal zdokladované príjmy strán, keďže zdokladoval aj výdavky domácnosti za

posledné obdobie a svedkovia potvrdili vyššiu životnú úroveň a finančnú spotrebu rodiny, tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetom vyporiadania môžu byť len zostatky na účtoch strán a zostatok stavebného sporenia a akékoľvek iné finančné prostriedky strán, získané za trvania manželstva, mal za spotrebované (resp. nepreukázané, že vôbec existovali ku dňu zániku BSM), a preto nemohli byť predmetom vyporiadania. Žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobkyne, že nevedela o darovaní finančných prostriedkov z BSM svojím deťom (na kúpu motorových vozidiel) a nedala naň súhlas, je len účelové a žalobkyňa na jeho podporu neposkytla žiaden dôkaz a darovanie nikdy účinne (t. j. voči všetkým dotknutým osobám) nenamietla, pritom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 12Co/106/2006. Ďalej žalovaný uviedol, že nesúhlas žalobkyne s financovaním potrieb rodiny a darovaním finančných prostriedkov deťom, prejavovaný na pojednávaní v roku 2020, súd prvej inštancie vyhodnotil ako špekulatívny. V súvislosti s namietanou neplatnosťou darovania uviedol, že keďže žalobkyňa túto neplatnosť nenamietala voči všetkým dotknutým osobám a namietala ju až cca 13 rokov po tom, čo k darovaniu došlo, súd prvej inštancie právo žalobkyne namietat neplatnosť (na námietku premlčania vznesenú žalovaným) podľa neho správne vyhodnotil ako premlčané. Žalovaný má za to, že prvoinštančný súd jasne vysvetlil, prečo motorové vozidlá a motocykel, ktoré žalobkyňa žiadala zahrnúť do masy BSM, do masy BSM nezahrnul a nevyporiadal. K námietkam žalobkyne, že súd prvej inštancie nevykonal všetky ňou navrhované dôkazy, žalovaný uviedol, že krajský odvolací súd neurčil, ktoré konkrétne dôkazy musí prvoinštančný súd vykonať, ani to, že musí vykonať všetky (aj nezmyselné) stranami označené dôkazy. Žalovaný odvolaciemu súdu podotkol, že žalobkyňa svojimi návrhmi výrazne predlžovala, nakoľko dopĺňala a menila svoj pôvodný návrh z roku 2007 ešte aj v roku 2019 a 2020 a má za to, že prvoinštančný súd nepripustil len nadbytočné dôkazy, čo bolo aj v záujme nepredlžovania konania, ktoré už trvá dosť rokov. Žalovaný uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo podľa jeho názoru preukázané, že účastníci nemali spoločný účet, že žalobkyňa mala účet vedený na svoje meno a rovnako tak aj to, že výbery z účtu v období január až máj 2007 vykonával žalovaný, nakoľko v danom čase už žalobkyňa nemala dispozičné právo k tomuto účtu, pričom podotkol, že uvedené on nikdy nepopieral. Zároveň dodal, že financoval počas celého manželstva /aj v období január až máj 2007/ väčšinu výdavkov rodiny, pričom uvedené potvrdili aj svedkovia a tento fakt nerozporovala ani žalobkyňa. Tiež uviedol, že on transparentne predložil výpisy zo svojho účtu za obdobie január až máj 2007, pričom žalobkyňa nič podobné nepredložila. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa transakcie uvedené vo výpise predloženom žalovaným namietala až na ostatnom pojednávaní dňa 28.01.2020, preto je podľa neho právo alebo nárok žalobkyne, aby sa jej nahradilo to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na majetok žalovaného je premlčané (súčasne podotkol, že popiera existenciu akéhokoľvek takého nároku) a dal do pozornosti odvolaciemu súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 22Cdo 999/2006, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 22Cdo 1112/2006. Žalovaný podotkol, že v čase zániku BSM (23.5.2007) existovali len zostatky na účte žalobkyne vo výške 46,90 € eura účte žalovaného vo výške 203,93 eur. Žiadne ďalšie finančné prostriedky (ani na účtoch ani ako hotovostné úspory) účastníci v danom čase nemali, preto ich súd nemohol vyporiadavať ako súčasť BSM. K námietkam žalobkyne, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil splatenie spoločnej pôžičky manželov vo výške 3.319,40 eur žalovaný uviedol, že uvedené síce spochybňovala, ale k svojim tvrdeniam nepredložila žiaden dôkaz a výpoveďou p. T. bolo preukázané, že pôžičku vo výške 100.000,- Sk (3.319,40 eur) mu žalovaný vrátil v roku 2009. Žalovaný má za to, že prvoinštančný súd správne rozhodol, keď do vyrovnacieho podielu v prospech žalovaného zahrnul aj povinnosť žalobkyne vrátiť žalovanému sumu zodpovedajúcu 1 pôžičky splatenej žalovaným. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, keďže súd prvej inštancie o všetkých nárokoch strán rozhodol bez akýchkoľvek pochybností a správne.

6. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne na pojednávaní, na ktorom v potrebnom rozsahu zopakoval dokazovanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

7. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 odsek 1 OZ). Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 odsek 3 OZ). Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 OZ).

8. Podľa § 145 odsek 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

9. V prejednávanej veci o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu (BSM) žalobkyňa nesúhlasí s právnym záverom súdu prvej inštancie, že:

1) do masy BSM nepatrí motorové vozidlo Š. C., EČV: X. XXXJB, rok výroby XXXX, motorové vozidlo Š. C. S. EČV: X. XXXKO, motorka V. S. XXXX,

2) do masy BSM nepatria finančné prostriedky na účte žalovaného č. XXXXXXXX/XXXX vedený v XXX.X., H..U.. (pôvodné obchodné meno L. X., H..U..) vo výške 1 200 000,- Sk, ktorý stav mal žalovaný počas dvoch mesiacov ku dňu právoplatnosti rozvodu (23.5.2007) znížiť na 203,93eur,

3) v prospech žalovaného má byť započítaná úhrada pôžičky p. G. T. vo výške 3 319,39 eur (100 000,- Sk) z prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalovaného.

10. Podmienkou vyporiadania veci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je to, že v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva táto vec existuje ako súčasť majetkového spoločenstva manželov. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že k času zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, respektíve aj v čase jeho existencie motorové vozidlo Š. C., EČV: X. XXXJB, motorové vozidlo Š. C. S., EČV: X. XXXKO a motorka V. S. XXXX neboli súčasťou masy BSM, pretože tieto motorové prostriedky žalovaný počas manželstva zakúpil zo spoločných peňazí deťom strán sporu (synovi a dcére), respektíve takýmto spôsobom tieto veci synovi a dcére daroval. Vo vzťahu k týmto veciam (motorovým prostriedkom) bolo v pomeroch danej veci pre právne posúdenie vysporiadania BSM podstatné to, či a akým spôsobom sa tento úkon má premietnuť do vysporiadania BSM strán sporu.

11. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci nedospel k záveru, že by malo ísť o neplatný právny úkon, bol správny postup súdu prvej inštancie spočívajúci v tom, že tieto motorové prostriedky, respektíve istinu zodpovedajúcu ich hodnote predmetom vysporiadania BSM neurobil. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku totiž spočíva na koncepcii relatívnej neplatnosti konania manžela v nie bežných záležitostiach týkajúcich sa súčastí BSM a možnosti samostatného konania každého z manželov v záležitostiach bežnej správy. Preto platí právny režim Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o právne konanie, prostredníctvom ktorého sa nakladá s majetkom tvoriacim súčasť BSM, ktoré je právnym konaním platným, či už preto, že ho urobili súhlasne obaja manželia, alebo preto, že ho urobil iba jeden z manželov bez súhlasu druhého, ale tento obídený manžel sa nedovolal relatívnej neplatnosti takého právneho úkonu, je dôsledkom existencie takého konania skutočnosť, že majetok, ktorého sa takéto konanie týka, je zákonom predvídaným spôsobom vyvedený z režimu bezpodielového spoluvlastníctva. Ináč povedané, predmetné veci, respektíve peňažné prostriedky darované deťom na zakúpenie motorového vozidla by sa mohli stať súčasťou vyporiadania BSM len ako následok dovolania sa relatívnej neplatnosti označených úkonov žalobkyňou. Keďže ale takáto právna skutočnosť v prejednávanej veci zistená nebola, potom sa žalobkyňa nemôže domáhať dôsledkov porušenia § 145 OZ a pre účely daného konania je potrebné vychádzať zo stavu, podľa ktorého nadobudnutie vlastníctva motorových vozidiel deťmi strán sporu je výsledkom spoločného súhlasného konania strán sporu a preto označené motorové prostriedky, respektíve istina zodpovedajúcu ich hodnote nespadá do režimu vysporiadania BSM strán sporu.

12. Uvedený právny záver dopadá aj na dispozíciu žalovaného so spoločnými peňažnými prostriedkami uloženými na účte č. XXXXXXXX/XXXX vedený v XXX.X., H..U.. (pôvodné obchodné meno L. X., H..U..), kedy dňa 2.3.2007, teda v čase kedy žalobkyňa nemala už dispozičné právo s týmto účtom, žalovaný synovi T. a dcére Z. z tohto účtu poukázal každému po 300 000,- Sk čo je 9 958,18 eur. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že na tomto účte bol ku dňu 1.2.2007 stav 12 679,70 Sk čo je 420,89 eur. Vo februári 2007 sa stav na účte zvýšil aj o istinu 878 327,- Sk čo je 29 155,12 eur, ktorá bola žalovanému dňa 13.2.2007 vyplatená ako odstupné po jeho odchode profesionálneho vojaka do zálohy, a vo vzťahu ku ktorej sa žalobkyňa domáhala úpravy v rámci vysporiadania BSM. Prostriedky tvoriace spoločný majetok manželov môže každý z manželov vyberať z účtu a používať na bežnú spotrebu. Preto pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva súdom nemožno prihliadať na sumy, ktoré boli

vybrané z účtu, na ktorom boli uložené úspory manželov, a spotrebované za trvania manželstva, pokiaľ nešlo o prostriedky vynaložené na výlučný majetok jedného z manželov alebo o prostriedky, s ktorými bolo nakladané v rozpore s § 145 ods. 2 OZ. Pre účely bezpodielového spoluvlastníctva totiž platí, že výber prostriedkov z účtu nemôže byť neplatným právnym úkonom, a to ani v prípade, že sa vymyká obvyklej správe spoločného majetku. Inak povedané, samotný výber z účtu takto kvalifikovaný byť nemôže; ak však presahuje následné nakladanie s vybranými prostriedkami rámec obvyklej správy, potom naň nemôže byť prihliadnuté, a tieto prostriedky treba zaradiť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a vysporiadať ich. Ide teda o posúdenie toho, či nakladanie s majetkom v konkrétnom prípade tvorí obvyklú správu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve. Takéto posúdenie je závislé od konkrétnych majetkových pomerov manželov. Súd prvej inštancie vzal do úvahy, že žalovaný tieto peňažné prostriedky nevyužil pre svoju potrebu, ale financoval z nich svoje deti, ktorým poukázal, každému z nich po 9 958,18 eur a synovi T. financoval aj kúpnu cenu motorky 8 298,47 eur (bod 10 odôvodnenia), pričom nebolo preukázané, žeby došlo k neplatnému darovaniu týchto prostriedkov ich deťom, pretože aj tu platí vyššie uvedené, že absencia súhlasu druhého manžela s prevodom vlastníctva peňažných prostriedkov zakladá relatívnu neplatnosť príslušného právneho úkonu s tým, že pokiaľ sa druhý z manželov neplatnosti proti všetkým účastníkom príslušného právneho vzťahu nedovolá, jedná sa o právny úkon platný. Zo strany žalobkyne nebola prednesená taká relevantná argumentácia, pre ktorú by mal súd prvej inštancie dôvod vychádzať z toho, že motív pre darovanie peňazí deťom bol iný, respektíve žeby jeho účelom bolo vyvedenie týchto prostriedkov z masy BSM, tak aby s nimi žalovaný mohol sám výlučne nakladať. Okolnosť, že rodina bola v označenom období v rozvrate neznamena automaticky stratu záujmu každého z rodičov o potreby a život detí. Deti jednoznačne potvrdili pretrvávajúcu starostlivosť otca o ich záujmy a potreby a jeho finančnú podporu. Z označeného účtu transparentne vyplýva aj to, že prostriedky na účte boli ďalej spotrebované pre uspokojenie bežných osobných potrieb v kvalite životnej úrovne tejto rodiny a potrieb domácnosti zaplatením zálohových platieb za bývanie a s tým spojených dodávaných služieb.

13. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď v podmienkach danej veci prijal záver, že do bezpodielového spoluvlastníctva hodnota zodpovedajúca výške odstupného 29 155,12 eur (878 327,-Sk), respektíve istina na účte žalovaného vykázaná v roku 2007 do rozvodu manželstva nepatrí, keďže existencia tejto peňažnej čiastky ku dňu právoplatnosti rozvodu nebola preukázaná a žalovaný operáciami na účte vysvetlil a dokumentoval, že peňažné prostriedky vynaložené nad rámec darov deťom použil v rámci obvyklej správy spoločného majetku, uspokojenie potrieb rodiny a bežných individuálnych potrieb. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že strany sporu boli v konaní súdom prvej inštancie poučené o nutnosti označiť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Nie je možné prisvedčiť odvolacej námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie nevykonal potrebné dokazovanie na zistenie skutkového stavu. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že žalovaný mal peňažné prostriedky uložené na ďalších účtoch, bolo v rámci splnenia povinnosti dôkazného bremena na nej, aby k tomu navrhla zodpovedajúce dôkazy, aby označila konkrétne peňažné účty. Civilné sporové konanie nie je založené na vyšetrovacom princípe dokazovania, preto návrh žalobkyne, aby súd prvej inštancie oslovil nešpecifikované banky je v civilnom sporovom procese neprípustný.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne na istinu na účte vo výške evidovanej v čase od februára 2007 pri vyporiadaní BSM neprihliadol a správne vychádzal z aktuálneho peňažného zostatku na účte žalovaného ku dňu právoplatnosti rozvodu. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacou námietkou žalobkyne, že by v rámci vyporiadania BSM mala byť zohľadnená aj výška istiny peňažných prostriedkov, ktorá bola v čase od februára 2007 vyvedená z účtu žalovaného vedeného v L. X., H..U.. (aktuálne XXX.X., H..U..) avšak stotožnil sa odvolacou námietkou žalobkyne ohľadom nepreukázania vyrovnanie peňažnej pôžičky od G. T. vo výške 3 319,40 eur v roku 2009, teda, že istina 3 319,40 eur (resp. zodpovedajúca časť) by mala byť medzi stranami sporu vyporiadaná ako investícia z výlučného majetku žalovaného na spoločný majetok.

15. Žalobkyni možno totiž prisvedčiť v tom, že skutkové zistenie, že žalovaný vynaložil z oddeleného majetku do spoločného majetku, teda na vyrovnanie záväzku spojeného s nadobudnutím garáže istinu 3 319,40 eur nemá presvedčivú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobkyňa počas konania tvrdenie žalovaného spochybnila argumentáciou, že rozdiel medzi príjmom žalovaného v roku 2004 a istinou na účte žalovaného (č. I. spisu - 445) vo výške 170 000,-Sk vykázal stav, na základe ktorého je dôvodné tvrdiť, že predmetná pôžička bola veriteľovi vrátená v roku 2004. Pre civilné sporové konanie platí, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie skutočností

vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí, respektíve ktorá má vysvetľujúcu povinnosť k námietkam protistrany. Uvedené znamená, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že zo svojho výlučného majetku v roku 2009 vynaložil na spoločný záväzok, ktorý stranám sporu vznikol v roku 2003 istinu 3 319,40 eur, potom pri argumentácii žalovanej zostalo tvrdenie žalovaného a svedka o vrátení dlhu bez vysvetlenia žalovaného podaného k námietkam žalobkyne vrátane podpory inými dôkazmi, napríklad dôkazmi o úspore a výdaji týchto prostriedkov v označenej dobe, osamotené. Žalovaný a ani svedok nepredniesli žiadne okolnosti, ktoré by vierohodne podporili ich tvrdenie, že dlh nemohol byť vrátený skôr, pretože veriteľ G. T. sa mal zdržiavať v zahraničí a prečo nemohol byť dlh vrátený napríklad aj bankovým prevodom. V rámci danej dôkaznej situácie bolo povinnosťou žalovaného pre ustálenie spoľahlivej vierohodnosti svojich tvrdení a tvrdení svedka podporne vysvetliť a doložiť ako mal v roku 2009 tieto prostriedky naakumulované, že mal takýto peňažný obnos k dispozícii a kedy s nimi spôsobom vrátenia pôžičky nakladal, ako aj to, že vráteniu dlhu bránila prekážka neprítomnosti veriteľa. Nakoniec ak záväzok existoval aj v roku 2007 potom vyznieva nelogicky, aby žalovaný minul celú, k marcu 2007 vykázanú istinu (výplata odstupného) bez toho, aby pamätal na predmetný peňažný záväzok, keď žalovaný v konaní nevysvetlil, akým spôsobom istinu, ktorú mal v roku 2009 zaplatiť p. R. T. nadobudol. Za takéhoto stavu, pri zodpovednosti strany sporu za bremeno tvrdenia, vysvetlenia a bremeno dôkazu nebolo podľa názoru odvolacieho súdu možné prijať spoľahlivý záver o tom, že žalovanému sa podarilo preukázať, že mu vznikol nárok na to, aby istina vrátenej pôžičky 3 319,40 eur bola v rámci vyporiadania BSM zohľadnená v jeho prospech ako investícia, ktorú zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok, respektíve spoločný záväzok.

16. Vyššie uvedené pre danú vec znamená, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil niektoré nároky strán sporu spojené s vyporiadanim BSM, konkrétne žalovaným uplatnený nárok na zohľadnenie investície z výlučného majetku žalovaného na spoločný majetok (záväzok), čím dospel k nesprávnej výške vyrovnávacieho podielu. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmenil, pričom pri zmene nebol viazaný odvolacím návrhom (§ 216 ods. 2, § 379 písmeno c/ CSP) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

17. Celková hodnota majetku tvoriaceho masu BSM predstavuje 33 320,22 eur a je súčtom nespоровanej hodnoty hnutelných vecí 6 773,- eur, nespоровanej všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti - garáže a pozemkov 22 000,- eur, preukázanej hodnoty zodpovedajúcej zostatku na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXXX vedeného v L. U. U., H..U.. ku dňu 23.5.2007 vo výške 4 296,39 eur, preukázanej hodnoty zodpovedajúcej zostatku na účte žalobkyne č. XXXXXXXXXX vedeného v O. X., H..U.. ku dňu 23.5.2007 vo výške 46,90 eur a preukázanej hodnoty zodpovedajúcej zostatku na účte žalovaného č. XXXXXXXXX/XXXX vedeného v XXX.X., H.. U.. (L. X., H.. U..) ku dňu 23.5.2007 vo výške 203,93 eur. Každá zo strán sporu by mala dostať majetok v hodnote 16 660,11 eur (33 320,22 eur deleno 2). Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa dostane hnutelné veci v hodnote 2 997,- eur, nehnuteľnosť - garáž a pozemky v hodnote 22 000,- eur, peňažné prostriedky 46,90 eur zodpovedajúce výške zostatku na účte č. XXXXXXXXXX vedeného v O. X., H.. U.., a že žalovaný dostane hnutelné veci v hodnote 3 776,-eur, peňažné prostriedky 203,93 eur zodpovedajúce výške zostatku na účte č. XXXXXXXXX/XXXX vedeného v XXX.X., H..U.. (L. X., H.. U..). Keďže pre účely vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nie je účelné rozdeliť majetkovú hodnotu 4 296,39 eur zodpovedajúcu čiastke uloženej na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXXX vedeného v L. U. U., H..U.., keď zároveň platí súdnou praxou prijatá zásada, podľa ktorej sa veci so zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva majú rozdeliť tak, aby čiastka, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému z manželov na vyrovnanie jeho podielu, bola pokiaľ je to možné, čo najnižšia, prikázal odvolací súd označenú istinu do vlastníctva žalovaného. Žalobkyňi boli prikázané aktíva v cene 25 043,90 eur. Žalovanému boli prikázané aktíva v cene 8 276,32 eur. Žalobkyňa je preto povinná na vyrovnanie jej podielu zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu 8 383,79 eur (16 660,11 eur mínus 8 276,32 eur = 8 383,79 eur; 25 043,90 eur mínus 16 660,11 eur = 8 383,79 eur). Túto istinu s poukazom na ustanovenie § 232 odsek 3 CSP pri zohľadnení jej výšky uložil odvolací súd žalobkyňi k úhrade v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

18. O nároku na náhradu trov celého konania (pred súdmi obidvoch inštancií) rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 odsek 1, 2 a ustanovením § 256 odsek 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania žiadnej strane nepriznal. Každá zo strán sporu dostala polovicu zo spoločného majetku, preto nie je možné v danej veci konštatovať prevažujúci úspech niektorej z nich. Navyše v danej veci ide o spor, kedy môžu žalobu na vyporiadanie BSM podať obidvaja rozvedení manželia, takže v spore môžu byť strana rovnako žalobcom aj žalovaným.

19. Odvolací súd zrušil od veci samej závislý výrok, ktorým súd prvej inštancie stranám sporu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok (výrok V.) a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. Zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorej v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania; sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Z uvedeného vyplýva, že konanie o súdnych poplatkoch je zákonom definované ako súdne konanie, ktoré prebieha výlučne na súde prvej inštancie s tým, že v tomto konaní rozhoduje vyšší súdny úradník. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude vo veci poplatkovej povinnosti opätovne rozhodnúť, a to v súlade s výškou masy BSM.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).